

Vergaderjaar 2001–2002

21 501-01	Interne Marktraad
21 501-15	Consumentenraad
21 501-25	Toerismeraad

Nr. 165

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 25 januari 2002

Op 22 november jl. vond met de algemene commissie voor Europese Zaken en de vaste commissie voor Economische Zaken een Algemeen Overleg plaats (21 501-01/21 501-15/21 501-25, nr. 163) ter voorbereiding van de Interne Markt-, Consumenten- en Toerisme Raad van 26 november jl. Tijdens dit AO zegde ik toe na te gaan of er nauwkeurige cijfers voor handen zijn over het aandeel van de mondiale cosmetica-productie dat plaatsvindt in OESO-landen. Tevens zegde ik toe cijfers te zullen verstrekken over het aandeel van de cosmetica-productie in OESO-landen waarvoor gevalideerde alternatieve testmethodes beschikbaar zijn. Hieronder zal ik tevens ingaan op de voortgang die in OESO-kader is geboekt ten aanzien van de ontwikkeling en validatie van alternatieve testmethodes.

Naar schatting vindt het grootste deel van de mondiale cosmetica-productie (ca. 80%) plaats in de landen van de OESO, met name de EU-15, de Verenigde Staten en Japan. Deze landen vormen tevens de grootste afzetmarkten voor cosmetica. Exacte cijfers over het aandeel van de cosmetica-productie in OESO-landen waarvoor gevalideerde alternatieve testmethodes beschikbaar zijn, zijn niet te geven. Dit hangt samen met het volgende.

Voor de bepaling van de eventuele gezondheidsschadelijke werking van cosmetische producten hoeven alleen de daarin voorkomende ingrediënten (chemische stoffen) getest te worden. Het eindproduct hoeft niet getest te worden. Er is echter geen eenduidig onderscheid te maken tussen «reguliere» chemische (grond)stoffen en stoffen die specifiek bestemd zijn voor verwerking in cosmetische producten. Veel van deze stoffen kennen meervoudige toepassingen. Dit betekent dat bepaalde stoffen niet exclusief in cosmetica behoeven te worden toegepast, maar tevens in andere producten kunnen voorkomen (of andersom). In dergelijke gevallen kan bij de productie van cosmetica gebruik gemaakt worden van gegevens die reeds beschikbaar zijn gekomen uit testen en evaluaties die plaats hebben gevonden voor toepassing in een ander (dus niet-

cosmetisch) product. Uit het EU-Witboek Chemische Stoffen blijkt dat er lacunes zijn in toxiciteitgegevens voor een groot aantal bestaande chemische stoffen. Een kwantitatieve inschatting van deze lacunes is echter niet te geven.

Voor het testen van de cosmetische ingrediënten wordt gebruik gemaakt van dierproeven en daarvoor ontwikkelde alternatieven. Alternatieve testmethodes kunnen worden onderverdeeld in een drietal categorieën (de zogenaamde drie «V's»): testmethodes waarbij *geen gebruik* meer wordt gemaakt van levende proefdieren (Vervanging), waarbij *minder proefdieren* worden gebruikt (Vermindering) en waarbij *minder dan wel geen belasting voor het proefdier* wordt veroorzaakt (Verfijning).

Gezien het belang ervan voor de volksgezondheid, is het niet verwachting dat er spoedig voor de eerste categorie (*Vervanging*) alternatieve testen zullen komen voor acute toxiciteit, huid-sensibilisatie, chronische toxiciteit, kankerverwekkendheid en toxiciteit met betrekking tot de voortplanting. Wel staat een viertal vervangende testmethodes op het punt door de OESO gevalideerd te worden voor huidpenetratie, fototoxiciteit, huidcorrosiviteit en genotoxiciteit (veranderingen in het erfelijk materiaal van de cel). Deze 4 alternatieven zijn reeds door de Europese Unie (EU) geaccepteerd en ingevoerd.

Voor de categorieën *Vermindering* en *Verfijning* zijn er OESO-gevalideerde testen voor o.a. acute toxiciteit (3 alternatieven), oogirritatie (teststrategie), huid-sensibilisatie, chronisch toxiciteit en toxiciteit met betrekking tot de voortplanting. Ook deze testen zijn reeds door de EU erkend en ingevoerd.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. A. Benschop